



Vărstnicul Craig C. Christensen
din Președinția celor Șaptezeci

Cunosc aceste lucruri eu însumi

Să descoperim pentru noi înșine că Evanghelia lui Isus Hristos restaurată este adevărată poate să fie una dintre cele mai mărețe și mai fericite experiențe din viață.

Dragii mei frați, suntem în permanență inspirați de exemplul personal și slujirea în preoție ale președintelui Thomas S. Monson. De curând, câțiva diaconi au fost întrebați: „Ce admirați cel mai mult la președintele Monson?” Un diacon și-a amintit de faptul că președintele Monson, când era copil, și-a dăruit jucăriile unor prieteni nevoiași. Altul a menționat modul în care președintele Monson s-a îngrijit de multe văduve din episcopia sa. Al treilea a remarcat că el a fost chemat ca apostol când era foarte tânăr și a ajutat oameni din toată lumea. Apoi, un tânăr a spus: „Lucrul pe care îl admir cel mai mult la președintele Monson este mărturia sa puternică”.

Într-adevăr, cu toții am simțit mărturia sa extraordinară despre Salvatorul Isus Hristos și devotamentul său de a urma întotdeauna îndemnurile Spiritului. Cu fiecare experiență pe care o împărtășește, președintele Monson ne invită să trăim și mai pe deplin conform Evangheliei și să căutăm și să ne întărim mărturiile. Amintiți-vă ceea ce a spus el de la acest pupitru, cu numai câteva conferințe în urmă: „Pentru

a putea fi puternici și a ne împotrivi tuturor forțelor care ne trag în direcția greșită ..., trebuie să avem propria mărturie. Indiferent dacă aveți 12 sau 112 ani – sau orice vârstă între acestea – puteți să aflați singuri că Evanghelia lui Isus Hristos este adevărată”¹.

Cu toate că mesajul meu din această seară este destinat celor care sunt mai aproape de 12 decât de 112 ani, principiile pe care le împărtășesc se aplică tuturor. Ca răspuns la afirmația președintelui Monson, aș întreba: Cunoaște fiecare dintre noi faptul că Evanghelia este adevărată?



Putem spune cu convingere fermă că mărturiile noastre sunt cu adevărat ale noastre? Îl voi cita din nou pe președintele Monson: „Eu susțin că o mărturie puternică despre Salvatorul nostru și despre Evanghelia Sa vă va [proteja de răul și păcatul din jurul dumneavoastră]... Dacă nu aveți încă o mărturie despre aceste lucruri, faceți ceea ce este necesar pentru a obține una. Este important ca dumneavoastră să aveți propria mărturie, pentru că mărturiile celorlalți vă vor ajuta doar până într-un anumit punct”².

Cunosc aceste lucruri eu însumi

Să descoperim pentru noi înșine că Evanghelia lui Isus Hristos restaurată este adevărată poate să fie una dintre cele mai mărețe și mai fericite experiențe din viață. Putem să începem având încredere în mărturiile altora – spunând, asemeni tinerilor luptători: „Noi nu ne îndoim că mamele noastre au știut aceasta”³. Acesta este un mod bun de a începe cu mărturiile noastre, dar trebuie să le ajutăm să crească și să depășească acest nivel. Pentru a trăi cu consecvență conform Evangheliei, nimic nu este mai important decât să obținem și să ne întărim propria mărturie. Trebuie să putem declara, așa cum a făcut Alma: „Știu despre aceste lucruri eu însumi”⁴.

„Și cum credeți voi că știu despre adevărul lor?” Alma a continuat: „Iată, vă spun vouă, ele mi-au fost făcute cunoscute de către Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu. Iată, am postit și m-am rugat multe zile ca să cunosc aceste lucruri eu însumi. Și acum, eu știu că ele sunt adevărate”⁵.

Doresc să văd lucrurile pe care tatăl meu le-a văzut

Asemenea lui Alma, Nefi a ajuns să cunoască adevărul pentru el însuși. După ce l-a ascultat pe tatăl



său vorbind despre multele sale experiențe spirituale, Nefi a dorit să știe lucrurile pe care le știa tatăl său. Aceasta a fost mai mult decât o simplă curiozitate – a fost o dorință puternică. Cu toate că el era „foarte tânăr”, avea „mare dorință să [cunoască] tainele lui Dumnezeu”⁶. El tânjea să poată „vedea, auzi și cunoaște aceste lucruri prin puterea Duhului Sfânt”⁷.

În timp ce Nefi „[stătea] cumpănind în inima [lui]”, a fost „purta în Spiritul Domnului... pe un munte foarte înalt”, unde a fost întrebat: „Ce dorești tu?” Răspunsul lui a fost simplu: „Doresc să văd lucrurile pe care tatăl meu le-a văzut”⁸. Datorită inimii lui credincioase și eforturilor lui sânguinoase, Nefi a fost binecuvântat cu o experiență extraordinară. A primit o mărturie despre viitoarea naștere, viață și răstignire a Salvatorului Isus Hristos; el a văzut apariția Cărții lui Mormon și restaurarea Evangheliei în ultimele zile – toate acestea ca urmare a dorinței lui sincere de a cunoaște pentru el însuși.⁹

Aceste experiențe personale pe care le-a avut cu Domnul, l-au pregătit pe Nefi pentru adversitățile și încercările cărora avea să le facă față în curând. Ele i-au permis să rămână puternic, chiar atunci când ceilalți din familia lui erau încercați. El a putut să facă acest lucru pentru că *învățase* el însuși și *cunoștea* pentru el însuși. El fusese binecuvântat cu propria mărturie.

Să ceară de la Dumnezeu

Asemenea lui Nefi, profetul Joseph Smith era „foarte tânăr” când „min-
tea [lui] a fost cuprinsă de reflecții serioase” despre adevăruri spirituale. Pentru Joseph a fost o perioadă de „mare agitație”, fiind înconjurat de mesaje contradictorii și neclare

despre religie. El a dorit să știe care biserică era adevărată.¹⁰ Inspirat de aceste cuvinte din Biblie: „Dacă vre-
nuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu”¹¹, a acționat de unul singur, pentru a găsi un răspuns. Într-o frumoasă dimineață, în primăvara anului 1820, el a intrat într-o dumbravă și a îngenunchiat rugându-se. Datorită credinței lui și faptului că Dumnezeu avea o lucrare extraordinară pentru el, Joseph a primit o viziune glorioasă, în care l-au apărut Dumnezeu Tatăl și Fiul Său, Isus Hristos și a aflat pentru el însuși ce trebuia să facă.

Vedeți în experiența lui Joseph un model pe care l-ați putea urma pentru a vă dobândi sau a întări mărturia? Joseph a permis ca scripturile să-i influențeze gândurile cele mai profunde. A meditat profund asupra lor și le-a aplicat situației proprii. Apoi a acționat conform cu ce aflase. Rezultatul a fost glorioasa Primă Viziune – și evenimentele restaurării care au urmat. Această Biserică a fost, într-adevăr, întemeiată pe principiul că oricine – inclusiv un băiat de 14 ani de la țară – poate să „ceară de la Dumnezeu” și să primească răspuns la rugăciunile lui.

Deci ce este o mărturie?

Deseori auzim membri ai Bisericii spunând că mărturia lor despre Evanghelie este bogăția lor cea mai de preț. Ea este un dar sacru de la Dumnezeu și o primim prin puterea Duhului Sfânt. Este încredințarea calmă, de nezdruccinat, pe care o primim atunci când studiem Evanghelia, ne rugăm și trăim conform

Evangheliei. Este sentimentul pe care îl primim atunci când Duhul Sfânt depune mărturie în sufletele noastre despre faptul că ceea ce studiem și facem este drept.

Unii oameni vorbesc despre mărturie ca fiind un lucru pe care ori îl ai, ori nu-l ai – așa cum un întrerupător de lumină este fie pornit, fie oprit. În realitate, o mărturie este mai mult ca un copac care trece prin diferite stadii de creștere și dezvoltare. Unii dintre cei mai înalți copaci de pe pământ se găsesc în Parcul Național Redwood, în vestul Statelor Unite. Atunci când stai la baza acestor copaci uriași, este uimitor să te gândești că fiecare dintre ei a crescut dintr-o sămânță mică. La fel este și cu mărturiile noastre. Cu toate că ele pot începe cu o singură experiență spirituală, cresc și se dezvoltă de-a lungul timpului prin hrănire constantă și experiențe spirituale frecvente.

Deci nu este surprinzător că, atunci când profetul Alma a explicat modul în care ne dezvoltăm o mărturie, el a vorbit despre o sămânță care crește și devine copac. „Dacă voi faceți loc”, a spus el, „ca o sămânță să fie plantată în inima voastră, iată, dacă aceasta este o sămânță adevărată sau o sămânță bună, dacă voi nu o aruncați afară prin necredința voastră... ea va începe să crească înăuntrul piepturilor voastre; și atunci când voi simțiți aceste mișcări de creștere, voi veți începe să ziceți în sinea voastră – Aceasta trebuie să fie o sămânță bună sau cuvântul este bun, căci el începe să-mi lărgască sufletul; da, începe să-mi lumineze înțelegerea, da, începe să fie delicios pentru mine”¹².



Cape Town, Africa de Sud

Acesta este adesea modul în care se naște o mărturie: cu sentimente sacre, edificatoare, convingătoare, care ne dovedesc faptul că este adevărat cuvântul lui Dumnezeu. Totuși, oricât de minunate sunt aceste sentimente, ele reprezintă numai începutul. Munca dumneavoastră de a vă dezvolta mărturia nu este încheiată – nu mai mult decât este procesul de creștere a unui conifer când prima mlădiță iese din pământ. Dacă ignorăm sau neglijăm aceste prime îndemnuri spirituale, dacă nu le creștem prin studiul continuu al scripturilor și rugăciune și prin căutarea mai multor experiențe care să ne pună în legătură cu Spiritul, sentimentele noastre se vor stinge și mărturiile se vor diminua.

După cum a spus Alma: „Dar dacă noi neglijăm pomul și nu avem grijă de hrana lui, iată, el nu va face rădăcini; iar atunci când căldura soarelui va veni și îl va arde pentru că nu are rădăcini, se va veșteji, iar voi îl veți smulge și îl veți arunca”¹³.

În cele mai multe cazuri, mărturiile noastre vor crește la fel cum crește un copac: treptat, aproape imperceptibil, ca rezultat al eforturilor noastre constante și sânguicioase. „Dar dacă voi veți hrăni cuvântul”, a promis Alma, „da, hrăniți pomul atunci când el începe să crească, prin credința voastră,

cu mare sârguință și cu răbdare, așteptând fructul lui, atunci el va face rădăcini; și iată, el va fi un pom crescând pentru viață nepieritoare”¹⁴.

Acum este timpul; astăzi este ziua

Mărturia mea a început să capete formă atunci când am studiat și am meditat asupra învățăturilor găsite în Cartea lui Mormon. Atunci când am îngenunchiat să-L întreb pe Dumnezeu, în rugăciune umilă, Duhul Sfânt a mărturisit sufletului meu că ceea ce citeam era adevărat. Această mărturie inițială a dus la formarea mărturiei mele despre multe alte adevăruri ale Evangheliei, deoarece, după cum ne-a învățat președintele Monson: „Când știm că această carte, Cartea lui Mormon, este adevărată, atunci știm, de asemenea, că Joseph Smith a fost cu adevărat un profet și că el L-a văzut pe Dumnezeu, Tatăl Veșnic, și pe Fiul Său, Isus Hristos. De asemenea, știm că Evanghelia a fost restaurată în aceste zile din urmă prin intermediul lui Joseph Smith – incluzând restaurarea atât a Preoției aaronice, cât și a Preoției lui Melchisedec”¹⁵. Începând din acea zi, am avut multe experiențe sacre cu ajutorul Duhului Sfânt, care mi-a reconfirmat că Isus Hristos este Salvatorul lumii și Evanghelia Sa restaurată este adevărată. Împreună cu Alma, pot spune

cu siguranță faptul că eu însumi cunosc aceste lucruri.

Tinerii mei prieteni, acum este timpul și astăzi este ziua ca să învățăm sau să reafirmăm că Evanghelia este adevărată. Fiecare dintre noi are o lucrare importantă de înfăptuit. Pentru a duce la bun sfârșit acea lucrare și pentru a fi protejați de influențele lumesti, care par să ne amenințe în mod constant, trebuie să avem credință asemenea lui Alma, Nefi și tânărului Joseph Smith pentru a obține și a ne dezvolta mărturia.

Asemenea tânărului diacon despre care am vorbit mai devreme, și eu îl admir pe președintele Monson pentru mărturia sa. Ea este asemeni unui conifer foarte înalt, totuși, chiar mărturia președintelui Monson a trebuit să crească și să se dezvolte de-a lungul timpului. Putem ajunge să cunoaștem pentru noi înșine, așa cum a făcut președintele Monson, că Isus Hristos este Salvatorul nostru și Mântuitorul lumii, că Joseph Smith este profetul restaurării, inclusiv al restaurării preoției lui Dumnezeu. Noi purtăm acea preoție sfântă. Mă rog cu umilință ca noi să învățăm aceste lucruri și să le cunoaștem pentru noi înșine, în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Thomas S. Monson, „Îndrăzniți să fiți singurul”, *Liahona*, nov. 2011, p. 62.
2. Thomas S. Monson, „Puterea preoției”, *Liahona*, mai 2011, p. 66.
3. Alma 56:48.
4. Alma 5:46.
5. Alma 5:45–46.
6. 1 Nefi 2:16.
7. 1 Nefi 10:17.
8. 1 Nefi 11:1–3.
9. Vezi 1 Nefi 11–14.
10. Vezi Joseph Smith – Istorie 1:8–10.
11. Iacov 1:5.
12. Alma 32:28.
13. Alma 32:38.
14. Alma 32:41.
15. Thomas S. Monson, *Liahona*, nov. 2011, p. 67).